

Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, SLRTV

Talepapir ved foretrædet for Folketingets Kulturudvalg den 27. februar 2008

SLRTV har bedt om dette foretræde, fordi vi er dybt bekymrede over udviklingen på hele området for public service medier – men især på del-området - de ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer.

”De elektroniske medier er med til at danne vores fælles rammer for dialog og debat, og sikrer dokumentation af vores fælles historie.

Public service programmer er fortsat adelsmærket for kvalitet i det danske medielandskab, og de medvirker til at opfylde de demokratiske, sociale og kulturelle behov i samfundet. Public service styrker dansk kultur og sprog og er med til at give borgerne det nødvendige fundament for at deltage aktivt i den demokratiske debat.

Regeringen forpligter sig på at skabe de bedste betingelser for at sikre høj kvalitet, så det elektroniske mediebillede herhjemme fortsat er kendetegnet ved den alsidighed og mangfoldighed, der er en så afgørende del af fundamentet for vores demokratiske samfund.”

(Medier til tiden – flere muligheder, mere kvalitet. Kulturministeriet, maj 2006).

De lokale ikke-kommercielle elektroniske medier er alsidigheden og mangfoldigheden og de lokale ikke-kommercielle radio- og tv-stationer kan spille en ikke uvæsentlig rolle i den demokratisk-bende og borgerinddragende nødvendige proces for udvikling af nærdemokratiet og ytringsfriheden, idet de lokale ikke-kommercielle medier betragter borgeren / lytteren, seeren som brugere og aktive medspillere i de lokale demokratiske processer (det tredje ben i Leif Lønsmanns triopol).

Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, SLRTV

Men den rolle kan kun udfyldes, når de rette betingelser er til stede, herunder at de lokale public service medier kan kun eksistere ved hjælp af offentlig støtte og en lovgivning, der giver ikke kun mulighed – men ret til at sende.

De senere års ændringer i lovgivning og bekendtgørelser har skabt en række uhensigtsmæssigheder, der, så at sige, kulminerede ved fordeling af driftsstøtte 2008, – idet der nu helt i overensstemmelse med reglerne kan gives støtte til stationer, der opererer i net-værk UDEN at have nogen form for lokal forankring eller lokal tilknytning. Der er tale om bevillinger på ca. 10 millioner kroner – ud af en samlet pulje på 48,8 millioner – primært til en bestemt religiøst funderet gruppe – (de 8 millioner). Og set i lyset af den seneste udvikling giver denne fordeling virkelig grund til bekymring – idet der er bestyrket mistanke om, at en del af disse midler forbliver uforbrugte i år - samtidig med at de egentlige lokale medier må spænde livremmen kraftigt ind.

Ganske vist er SLRTV stor tilhænger af mindretals muligheder for at komme til orde i de elektroniske medier, men dette ligner for meget ren og skær kassetænkning og er således ikke et spørgsmål om at styrke det lokale demokrati eller kan siges at være særligt alsidigt eller mangfoldigt.

Vi vil derfor anbefale, at der ikke alene ses på kriterierne for at opnå støtte, men at medielovgivningen tages op til re-vurdering.

Efter SLRTV's vurdering er der behov for en generel public service lov, der omfatter de lokale ikke-kommercielle elektroniske medier. En lovgivning der klart skelner mellem kommerciel og ikke-kommerciel medievirksomhed, opstiller nogle mål og definitioner for de lokale public service me-

Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, SLRTV

dier, samt behov for en re-vurdering af kriterierne for tildeling af økonomiske støtte til de lokale ikke-kommercielle medier.

1. Hvorfor public service?

Public service medier er nødvendige, fordi de giver den oplyste borger mulighed for at kunne tage kritisk stilling til alle relevante spørgsmål. Der må således være fri og uhindret adgang til medierne – idet det skaber sammenhængskraft i samfundet.

2. hvordan skal den lokale forankring defineres

Ved at kræve en del af bestyrelsen (flertallet) skal være bosiddende i sendetilladelsesområdet – og der skal som nu være en bred kontakt til lokalsamfundet / og eller til en defineret målgruppe.

3. Hvem skal stille de lokale programkrav?

Det skal de lokale stationer selv, idet det allerede fremgår af sendetilladelsen, (evt. igen lokale nævn til sikring af, at de overholdes og at der i større områder er en vis variation og mangfoldighed ifht. hvem der får en sendetilladelse)

4. Hvor vigtige er de fysiske krav?

Vigtige – der skal være midler til at også de fysiske rammer er tilfredsstillende

5. Must Carry!

Skal genindføres for tv-stationerne

6. Fremtidssikres en liste over krav.

Tv-stationerne skal sikres plads i digitaliseringen – eventuelle udgifter må findes i kulturministeriet – f.eks. i Public Service puljen

Radioerne skal sikres plads i æteren ved en eventuel re-planlægning

7. Genudsendelser er en livsbetingelse for alle medier. – Derfor ingen krav

Det koster at sende – uanset om det er en førstegangsendelse, eller en genudsendelse – derfor urimeligt med et krav om 15 timers ugentligt produktion for radioerne. Både fordi de ikke sender dagligt, og fordi det går ud over kvaliteten i udsendelserne (risiko for "bevidstløse musikudsendelser")

8. Uddannelses aktivitet? – Studentermedier en kortslutning?

Der skal igen findes midler til uddannelse – som primært kan søges af organisationer eller flere stationer i samarbejde i et givent område – evt. den særlige pulje til studentermedier m.fl. som vel ikke kan siges at have båret frugt i forhold til at højne noget som helst på området – (bortset fra handicap-medierne)